

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פרשת שופטים | ו' אלול ה'תשפ"א - בשל"ב לשטרות

דאגה למקורבים?

הרב יאיר שרפי הי"ו

"שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך... ושפטו את העם משפט צדק"
הכלי יקר מבאר שפסוק זה ציווי למי שיש ספק בידו למנות דיינים שימנה אותם על מנת שיהיו דיינים ולא יחניפו אפילו לזה הממנה אותם וז"ש תתן לך על עצמך ונמשך בזה בק"ו שישפטו את כל העם משפט צדק. כי אם לא יחניפו גם לך ק"ו לכל העם, לך אמר ושפטו לשון הודעת דברים לומר שכך יהיה בוודאי בקל וחומר. לא כמנהג דורינו שכל מי אשר ספק בידו למנות דיינים בורר לו קרובו או מיודעו דומה כאלו התנה עמו בפירוש על מנת שיחניף לו וכן עושים, ונמשך מזה שגם כל העם אפילו רחוקים לא ישפטו בצדק כי הדין צריך להשוות כל הדינים שלא יאמרו לו אתמול פסקת כך וכך לקרובך או למיודעך או לבן עירך ועכשיו אתה משנה בדיון כזה. עכ"ל

וקבלת השוחד, הם יכפו אחד על השני מפני השלטון על מנת שלא להיתפס, כי ברגע שיתפסו את אחד הצדדים, השני ימצא עבריו ויענש גם הוא. אך בדתנו הקדושה, האיסור הוא רק על מקבל השוחד, ממילא הוא לא ירצה לקבל כיון שתמיד יהיה לו חשש שמא נותן השוחד ילשין עליו והרי הוא לא ייענש".
 כך ענה אותו חכם יהודי לגוי, אמנם יש להעיר, שעדיין יש עבירה לתת לגוי מצד "בפני עיור לא תתן מכשול" ועוד.

ורמז לך מצינו מהפסוק הסמוך שכתוב "לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד" דהיינו שבשעת מינוי השופטים לא תמנה הקרובים אליך ולא בעבור בצע כסף כי הדבר יגרום להטיית המשפט.
 פעם אחת גוי פגש את חכמי היהודים, התגאה ואמר "לפי חוק מדינתנו אסור ליקח ולתת שוחד, וכך נזהרים כולם. אך אצלכם היהודים האיסור הוא רק לקחת שוחד, ואם כן האחרים לא יחששו לתת שוחד. נמצא שדתנו המשובחת והחכמה". החכם היהודי ענה לגוי "לפי חוק מדינתכם, אכן אם יתפסו את 2 הצדדים יענישו אותם עונש גדול. אך אם תתבונן, כאשר תתבצע העבירה 21 הצדדים יעברו על אישור נתינת

ברוך השם ובשעה טובה זכינו להקים כולל "פרי צדיק" ובשעה טובה בשבוע זה ממאש החלו אברכי הכולל את לימודם בהלכות שבת, ואנו נושאים תפילה שאברכי הכולל היקרים העמלים ויגיעים בלימוד התורה הקדושה יזכו להיות מורי הוראה בישראל. ורמז לך ניתן למצוא בפסוק "שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך!" דצריך שהשופטים הלא המה דייני ישראל הבקיאים בחוקי התורה ובמצוותיה, ובזמננו האברכים היקרים, תפזר אותם בכל שעריך! אל תסתפק במקום אחד, אלא בכל מקום, כל זה על מנת שיגיעו להוראה "ושפטו את העם משפט צדק".
 והיום ב"ה בעירנו חריש ת"ו אנו שמחים לבשר שנתרבו הולמים והמבקשים להכנס לכולל שלנו ולכוללים נוספים בעירנו, ובודאי חובת כולנו להתברך בברכת התורה "ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת" ואם אין גדיים אין תיישים, ואם לא עכשיו אימת! עזרו ותמכו להגברת התורה בעירנו לכוללי העיר ותבוא עליכם ברכת טוב. **שבת שלום!**

אין לך אדם שאין לו שע"ה

הלכות

מתוך שלחן ערוך המקוצר של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

סימן ק"ט - המשך הלכות חודש אלול, וערב ראש השנה

[ז] אָבֵל תֹּךְ שִׁבְעָה, אֲסוּר לֹו לְצַאֵת מִבֵּיתוֹ לִלְכַת לְבֵית־הַכִּנְסַת לְאַמִּירַת הָאֲשֵׁמוּרוֹת, וְאַפִּילוּ בְעֶרְבַר רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לְפִי שְׂאִין מִנְהַגֵּנוּ לְהַרְבּוֹת בְּסִלְיֹוֹת אִזּוּ יוֹתֵר מִשָּׂאֵר יָמִים. אֲלֵא הַצִּיּוּר אֹמְרִים הָאֲשֵׁמוּרוֹת בְּבֵית־הַכִּנְסַת, וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאִים לְבֵית־הָאֲבֵל לְתַפִּילָה:

יש דוחין הפטרת מחר חודש, מפני שאין בה מנחמות ירושלם ומפטירין עניה סוערה. ויש שמפטירין מחר חודש מפני שהיא מדינא דתלמודא, וכן עיקר, בפרט למנהג הבלדי:

[ח] משבת שלאחר תשעה באב ואילך, מפטירים בשבע שבתות שבע נדחמתא, וסימנם נ"ע ארק"ש. דהיינו נ'חמו נחמו. ו'תאמר ציון. ע'ניה סוערה. א'נכי אנכי. ר'ני עקרה. ק'ומי אורי. ש'וש אשיש, ומנהגינו להקדים פסוק ונודע בגויים. אבל אם חל יום א' דראש חדש אלול בשבת, דוחין עניה סוערה, ומפטירין השמים כסאי, לפי שהיא מדינא דתלמודא, או מפני שיש בה גסיכ' מנחמות ירושלם. [ובשבת פרשת כי תצא שאז מפטירין רני עקרה, לא נהגו להשלים עליה גם עניה סוערה, אעפ"י שהיא סמוכה לה]. ואם נהגו ואמר עניה סוערה, אם נזכר קודם שבירך לאחריה, יאמר גם השמים כסאי ויברך לאחריה. ואם לא נזכר עד לאחר הברכות, יאמר השמים כסאי בלא ברכות. ויש מהשאמי שנוהגים להפטיר אז עניה סוערה, ולא השמים כסאי. ואם חל ראש חדש אלול באחד בשבת,

[ט] ידקדקו לבחור שלוחי צבור שיתפללו בימים נוראים אנשים הגונים וגדולים בתורה ובמעשים טובים כפי מה שאפשר למצוא. וגם שיהיו מבני שלושים שנה ומעלה, שאז כבר נחה רתיחת דם הבחורות ונכנע ליבם. וגם שיהיו נשואים (ויהיו להם ילדים), שהם שופכים ליבם ומפילים תחנונים מקירות הלב. וכן ידקדקו לבחור תוקע בעל תורה ויראה כפי מה שאפשר להם למצוא. מיהו כל ישראל כשרים, רק שיהיו מרוצים לקהל. ואם רואה שיש מחלוקת בדבר, ימנע עצמו אף-על-פי שיעמוד מי שאינו הגון:
 [י] אָבֵל כֹּל שְׂנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ אַחַר פְּטִירַת אַבִּיו או אמו, מנהגינו שהוא יכול להיות שליח צבור אפילו בראש-השנה ויום הכפורים, וכן תוקע בראש השנה: [יא] שלוחי צבור שיתפללו בימים נוראים, וכן התוקע, ראוי שיפרישו את עצמם שלושה ימים לפני ראש השנה ויום הכפורים, מכל דבר המביא לידי טומאה. המשך בס' הבא <<

זכות הלימוד בעלון - לעילוי נשמת

- יחיא בן מחפז חלבי
- זהרה בת סאלם חלבי
- ויקטור בן ארתור אליהו
- שרדה בת מוסא יחיא
- יעקב בן יהושע
- ראובן אברהם בן אברהם
- רחל בת שמס
- ת.נ.צ.ב.ה

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך?!
 צור קשר עם איתמר 053-345-3020
 או שלח בקשה למייל
 NA0546812981@gmail.com

- פעילות העמותה
- כולל יום
- כולל ערב
- בית כנסת בלדי
- בית כנסת שאמי
- שיעורי תורה
- דף היומי
- תהילים לילדים
- גמ' חיים

כניסת שבת: 18:58

יציאת שבת: 20:05

העלון טעון גניזה
 אין לעיין בשעת התפילה

"ואלה יעמדו על הברכה"

להצלחתם בבריאות, פרנסה ומילוי משאלות ליבם לטובה בזכות זיכוי הרבים בהפצת העלון

רחמים בן שלום שרפי ורעייתו טובה וב"ב מאיר בן יחיא חלבי ורעייתו צפורה וב"ב הדסה בת חיים שמשון כתבני וב"ב מאיר ישראל אשכ וזוה בת דבורה הלל בן זהבה ברק וענבל חלבי והרף הוולד

לרפואת: מרדכי בן רחל שמואל בן שילת שילת בת רוני זהבה

הליכות תימן

הנכנס אצל חברו והוא אוכל על שולחנו

כל הזכויות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב ממערכת העלון

וילמדו כפי יכלתם פירושי התפילות והפיוטים, והלכות התקיעות בספרי רבותינו הפוסקים. וגם ילמדו בספרי מוסר המעוררים את לב האדם לירא מפחד ה' ומחדר גאונו בקומו לשפוט את הארץ. ומהטוב שילמד גם־כן סודות התקיעות, אם הוא ראוי לכך:

[יב] נוהגין לעשות התרת נדרים בערב־ראשהשנה בסיום תפילת שחרית אחרי עלינו לשבח. (ורמז לדבר, לא' יחל' דברו' ככל', סופי תיבות אלול). והמנהג שחולקים את הקהל לשנים, אלו שבצד זה ואלו שבצד זה, ועומד אחד מצד האחד ואומר בלשון רבים, שמעו נא רבותינו וכו' לפני הקהל שבצד השני, והם משיבים הכל יהיו מותרים לכם וכו'. ומוסר מודעא, ואומר יהי רצון וכו' והם משיבים הכל מותרים לכם וכו'. ואח"כ עומד אחד מהצד השני, ואומר לפני הראשונים כנז"ל:

[יג] אין מנהגינו להתענות בעשרת ימי תשובה, אבל בערב ראש השנה יש נוהגים להתענות. וכל אדם ישתדל לעסוק כל אותו היום בתורה ובמצוות ובתשובה, בפרט מעבירות שבין אדם לחבירו. וראוי שלא ימתין עד ערב יום הכפורים, אלא יקדים את עצמו היום לבקש מחבירו מחילה:

[יד] יש נוהגים לילך להתחנן בערב ראש השנה אחר תפילת שחרית בבית־הקברות על קברי הצדיקים, וכן על קברי אבותיהם, ונותנים שם צדקה לעניים. ומרבים תחנונים לעורר את הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה, שימליצו טוב בעדינו ביום הדין. וגם מחמת שהוא מקום קבורת הצדיקים, שימקום הוא קדוש וטהור והתפילה מקובלת שם ביותר בהיותה על אדמת־קודש. ויעשה הקב"ה חסד בזכות הצדיקים. אבל אל ישים מגמתו נגד המתים השוכנים שם, כי קרוב הדבר שיהיה בכלל מה שנאמר לא ימצא בך וגו' ודורש אל המתים. אך יבקש מהשם יתברך שירחם עליו בזכות הצדיקים שוכני עפר. וכשבא לבית־הקברות, אם לא ראה את הקברים שלושים יום, צריך לברך:

[טו] יש נוהגים לטבול בערב ראש השנה במקוה כשרה (אנשים, ולא נשים). ומצוה על כל אדם להסתפר ולהתרחץ לכבוד יום־טוב. ויש להיזהר להסתפר קודם חצות (ובדיעבד אפשר כל היום). וירבה בצדקה כפי כוחו, כי סגולתה לכפר עוונות וזדונות. ולבושים בגדים נאים בראש־השנה, להראות שאנו בטוחים בחסדו יתברך שיוציא לאור משפטינו:

מפי עוללים

"שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך... לא תטה משפט לא תכיר פנים"

אייר דוד שרעבי נ"ו

הפסוק מצווה כאן על כל אחד ואחד מישראל להעמיד "שופטים ושוטרים" -אלה הם המוח והלב - השליטים - על כל איבריו וחושיו, וביכולתם לפקח על האדם לרסן את נטיותיו הלא טובות, ולנהוג רק בצורה הראויה

מתוך הפרשה

פרשת ראה

מאת מאיר ישראל אטש הי"ו

פרשתנו עוסקת בשתי מצוות המקושרות זו לזו, שופטים ושוטרים תתן לך וכו', ומצוה שניה "ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך" ופירושו שצריך להקים מערכת משפטית ע"פ חוקי התורה הכוללת שופטים וגם שוטרים לביצוע פסקי השופטים, כמו שכתב רש"י. ועל השופטים לשפוט בצדק, לא להכיר פנים ולא לקחת שוחד. וכאשר בית הדין המקומי לא מצליח להגיע להכרעה, יש להביא את הנידון לדיון בבית הדין הגדול בירושלים ולציית לפסקיהם. בכך גם מורה התורה לציית לפסקי החכמים שבכל דור. וכתב בספר החינוך, לשמוע בקול בית דין הגדול ולעשות כל מה שיצוו אותנו בדרכי התורה באסור ומותר, טמא וטהור, חייב ופטור, או הדבר שיוציאוהו בהיקש מן ההיקשים שהתורה נדרשת בהן, או הדבר שיסכימו עליו, שהוא סוד התורה, או בכל ענין אחר שיראה להם שהדבר כן על הכל אנו חייבים לשמוע להם. ופירש רש"י שופטים הם הדיינים הפוסקים את הדין, ושוטרים אשר כופים את העם עד שיקבלו את דין השופט. ופסק מרן הרב עובדיה יוסף ביב"א (חלק בחו"מ סימן א') שצריך לדון בבית דין הרבני, ולא בבית משפט הגויים. וכתב החזון איש שאין נפקא מינה בין הדין אצל גויים לדין אצל שופט יהודי עד ע"פ חוקים זרים, ודבר מגונה הוא ששופטים אלה אשר המירו את משפטי ה' למשפטי הבל של גויים, ואפילו יסכימו כל בני העיר לזה אין שום דבר בהסכמתם. וכ"כ הגר"י רצאבי שליט"א בהקדמתו לחלק חושן משפט (שע"ה סימן ר"א).

ופרשה זו תמיד נופלת בשבת הראשונה של חודש אלול, וכתוב בספר "מאורה של תורה" להזכירנו להתפלל שיצא משפטינו לטובה. ורמז מהפסוק, בעלי המוסר אומרים שכל איש שיעשה לו לעצמו שופטים ושוטרים בכל שעריך, פירוש השערים של עצמו, הדיבור, והראיה, והמאכלות. "שעריך" ר"ת, שיניים, עיניים, ראש, רגלים, ידיים, וכרס - להיזהר ממאכלות אסורות. וכתב התנא באבות "הוי רץ למצוה קלה כבחמורה", הכוונה לקיים המצוה בזריזות המראה על תשוקת המצוה, ולכן אמרו (ברכות ו:): לעולם אדם ירוץ לדבר מצוה ואפילו בשבת שנאמר "אחרי ה' ילכו כאריה ישאג". כפי שלמדנו מאברהם אבינו שביום השלישי למילתו ראה שלושה אנשים ניצבים עליו וכערביים נדמו לו ולמרות זאת "וירץ לקראתם", וכן נאמר "רודף" צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד, שכל הרודף אחרי זה ממציא לו הקב"ה בני אדם הגונים לזה, שבדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו (מכות י:): ובכלל זה אמרו חז"ל זריזים מקדימים למצוות. ושמרתם את המצוות - מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה.

יהי רצון שה' יזכנו שבחודש זה נתעלה ונתקרב אליו בעבודת ה' כדי שיעמוד לנו סגור ביום הדין, ויסורו מעלינו כל המקטרגים א.כ.י.ר.

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג. עדת קדש תימן המעטייה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיוזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סיעתא דשמיא בבריאות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר.

- לרפואת יהודית רז בת יחיא חסי
- לרפואת נתנאל בן אליה ואורטל חלא
- לרפואת שולה בת לולוה (מרגלית)
- לרפואת שלום בן משה
- לרפואת יונה קהאי בת משה ושרה

הרה"ג משה רצאבי הי"ו
ראש הכולל "פרי צדיק"

המשך פרק רביעי

דיני נתינת זרעים וענפים במים

ענפי בשמים שמרשישים במים לאחר שבת

כא הנותן בשבת ענפי בשמים ומיני ירקות וכל כיוצא בהם במים כדי שירשישו שם, הרי זה יוצא משום זורע. ולכן אין להעמיד ענפי בשמים במים בשבת, אם יודע בודאי שירשישו שם ודעתו על זה. ואף שבדאי לא ירשישו באותה שבת כי אם לאחר כמה ימים. וכגון בענפי הריחאן שמצוי שהם מרשישים במים לאחר כמה ימים, ובפרט בימות החמה: אמנם אם הוא חושב להוציאם מהמים קודם שירשישו, וכגון שרגילים ליטול אותם במוצאי שבת להבדלה להריח בהם ולהחזירם למים, אם כן נמצא שאין נתינתם למים בשבת מזרעת כי הוא עתיד לצאת משם קודם שירשיש, ומותר להעמידם. ואף בספק אם יוציאום משם, מותר, כיון שאינו מכוין שירשישו ואינו פסיק רישיה. [וגם אם עיקר נתינתם במים בשבת הוא כדי להריח בהם בהבדלה שבמוצאי שבת, אין בכך איסור משום מכין משבת לחול, כיון שהם ראויים להריח ולהתענג בהם גם בשבת:]

לרחוץ במקום שגדל זרע על המים

כב) איסור לרחוץ במקום שגדל על פני המים זרע ירוק, משום זורע ועוד איסורים, וכדלהלן בדיני מלאכת קוצר (פרק ה' סעיף ט'): דין זורע ומשקה בעציצים

כג) הזרע והמשקה, בין בעציץ נקוב, בין בעציץ שאינו נקוב, בין בכל מקום שהוא גדל ומתפשט בו, הרי זה חייב. ודיני הגבהת עציץ נקוב

ושאינו נקוב, יתבאר בס"ד בהרחבה להלן (פרק ו' מסעיף ג'):
דברים נוספים האסורים משום זורע

מושח אילן, מכסה שרשים או זרעים, עוטף פירות וכיוצא בזה (כד המושח את האילן בדבר שריחו רע כדי שיברחו ממנו תולעים, וכן המתין חומר חריף (מרסס) כדי להמית או להבריח התולעים, והמכסה שרשים המגולים באבק וכיוצא בזה, והמכסה זרעים בעפר בידו או ברגלו, והסך בשמן וכדומה פירות שבאילן שלא נגמר בישולן כדי למהר בישולן, או שמנקבן כדי שיכנסו בהם הגשמים ויתבשלו מהרה, והעוטף את הפירות להשביחם או כדי להגן עליהם מחמה או מצינה או ממזיקים, וכן כל דבר שהוא לגדל ולהשביח את הפרי, הרי זה אסור בשבת משום זורע:

לפרוס כסוי על צמחים או להסירו, להיכנס לחממה

כה) אסור לפרוס יריעות "ניילון" ודפנות הנגללות וכיוצא בהם מעל גבי צמחים או אילנות כדי להגן עליהם מן החמה או מן הצינה או מן הגשמים בעת שמזיק להם [גם באופן שאין בו איסור משום אוהל], שבכך הוא מועיל לגדל ולהשביח את הצמחים ומשום זורע. וכן אסור להסיר את המסך כדי שתזרח עליהם השמש, שזה מועיל להם לגדלם ולהמתיק פירותיהם, או כדי שיירדו עליהם גשמים:

ואם הוא צריך להיכנס ל"חממה" (ביתמושב גידול צמחים הצריכים טיפול מיוחד), מותר לו לפתוח ולסגור את הדלת, אף אם בכך הוא מועיל לגידול הצמחים שם על ידי כניסת אויר וכדומה, ובלבד שלא יכוין לכך:

מאת חגי קומימי הי"ו

אלול!!! כך היה נהוג בישיבות לזעוק כל אחד מעמקי ליבו, אלול!!!

להיות שזו נוות ביתך, בנך הקטן, הוריק שיחיו, הבוס בעבודה, ההוא שחתך בכביש, או זה שהעיז... לתפוס לך את המקום בבית הכנסת), אך בעצם שתיקתך, אתה בא בעצם לייסר אותו עוד יותר על מה שהוא עשה לך, מה שנקרא "לנאס" בימינו. תדע שבכך אתה מחרף אותו ופוגע בו ומשפיל אותו עוד יותר, ונמצא, לא רק שפגעת בו, אלא לא עשית תשובה אמיתית כמו שכתבנו לעיל! אם את הביזיון שחווית לא לקחת להתבודדות עם השם ולשתף את השם יתברך שם, על כמה כאב לך, כמה נפגעת, כמה אתה רוצה להרגיש נעימות, ובעצם "פתרת" אותו ע"י שכביכול שתקת לחברך (אך בפועל נתת לו להרגיש שהוא טועה ובגדול) אתה פספסת הזדמנות טובה לחזור בתשובה, בפרט בחודש אלול! אתה רוצה לדעת שאתה בכיוון? אם ביזו אותך חלילה, ואתה מבית היישר לעיני האדם ההוא, וראשך מורם בגאווה, ועיניך אומרות "אויש חכה כמה השם יתברך יסגור עמך חשבון על העוול שעשית לי" אז... טעיית במסלול. חשב מסלול מחדש - לקראת חודש אלול ותבוא נרגש!

בתורה ו' בליקוטי מוהר"ן, נתן לנו רבנו הקדוש מברסלב, יסודות מאוד חשובים לעבודת האדם בחודש אלול. חודש הרחמים והסליחות. ואחד מהם הוא כך: ואי אפשר לזכות לכבוד הזה (כבוד אלוקים, דהיינו שה' יתברך נותן לך כבוד אמיתי ולא חלילה כבוד שאתה דורש לעצמך) אלא ע"י תשובה. ועיקר התשובה כשישמע בזיונו ידום וישתוק. בפשטות - כשאני מקבל ביזיון, הפעולה האידיאלית שאני צריך לעשות היא - לשתוק, דממה. וכך אזכה באמת לתשובה אמיתית.

אך יש שתיקה שהיא לא טובה, ואדרבא פוגענית ומחללת שם שמיים. רבנו מסביר לנו אותה במקום אחר, בזה הלשון: "לפעמים הוא (האדם) שותק לחברו כדי לעשות לו ייסורים ביותר, נמצא שבזאת השתיקה הוא מחרף את חברו ביותר. אבל כשעושה (שותק) מאהבה ששותק מאהבה, מחמת שאינו רוצה לבייש ולחרף את חברו וכ"ו".
אם אתה שותק לחברך כשביזה אותך (וזה לאו דווקא חברך, יכול

מאת מארי שרון ברזילי הי"ו

ונתן מלעיל או מלרע

ואסי'ר'ח'יב יי א- להיך את גבלך פאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: (ט"ז י"ח)

ביאור: ידוע בקבלה המונח טנת"א ראשי תיבות של טעמים ניקוד תגין ואותיות והם בהקבלה לחלקי הנשמה טעמים כנגד החיה, נקודות כנגד נשמה, תגין כנגד רוח, ואותיות כנגד נפש וכנגד ארבע עולמות אבי"ע טעמים כנגד אצילות, נקודות כנגד בריאה, תגין כנגד יצירה ואותיות כנגד עשיה.

בפרשתנו מופיעה התיבה נתן כמה פעמים בתצורות שונות. תיבה זו היא במלרע בבסיסה כגון ונתן לכהן ה'רע והלקינים והקבה: (י"ח ג') אולם לעיתים בתנאים מסויימים ולא כאן המקום להרחיב, כאשר שני טעמים קרובים אחד לשני בתיבות שונות ישנה תופעה הנקראת "קירוב נגינות" וכיון שהטעמים נמצאים בעולם האצילות ישנו מעין קושי רוחני לשני הטעמים להתקיים בסמיכות ולכן הטעם בתיבה הראשונה יסוג לאחור מה שגורם לתיבה להפוך למלעיל ולהחלשותו של הטעם כמו בפסוק שלנו ונתן לך. למעשה, אמור היה הטעם לשכון באות תי"ו אך עקב הסמכותו לטעם שעל האות כא"י סופית (פשוטה) נוצר קירוב נגינות ולכן הטעם נסוג לאות נו"ן. (האות למי"ד מנוקדת בשווא נע ואינה נחשבת כהברה ולכן לא יבוא בה טעם)

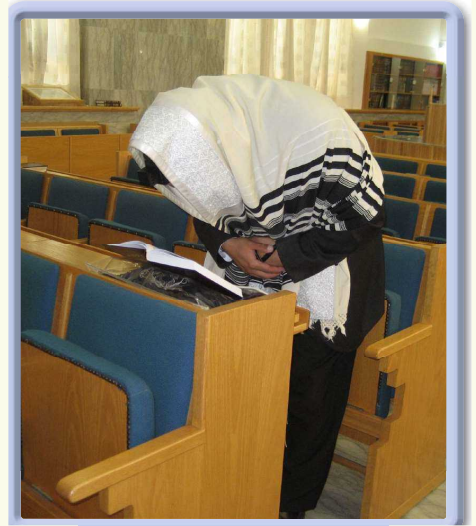
אגב נציין גם בברכת העולה לתורה ישנה תופעה זו ולכן יש לדייק ולקרא: אֶשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ

ועוד נקודה נציין שלא בבלוע את האות תי"ו הרפויה של את תורתו שלא ישמע חלילה א-תורתו והרבה לא שמים לב לזה...

אור ההלכה

צורת העמידה באמירת וידוי

(שע"ה ח"ג סי' קי"ד ס'ו)

1. בידוי עומדים בכפיפת קומה, וכן המנהג.

מתוך ספר "אור ההלכה" ובו אוסף מנהגי ק"ק תימן עם טבלאות ומאות תמונות צבעוניות מופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" חריש ניתן להשיג אצל איתמר עובד בטל' 053-3453020

2. ואין להישען אז על דבר שאם ינטל אותו דבר, יפול.

הבן יקיר לי

החסלול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיון

שמירה על ערוץ התקשורת מציאת הטוב

התקשורת. גם אם הילד אינו מביע במילים את הקושי שלו, עלינו להראות לו כי אנו מבינים את הקושי שלו, מקווים כי ייטיב להתמודד ואף נכונים להיות לו לעזר אם הוא ירצה בכך. פעם אחת הייתי מעורב בטיפול באישה שסבלה מתקשורת לקויה עם הוריה. באחד האבחונים של איש מקצוע חשוב, סיפרה האישה על מקרה שאירע עמה בהיותה ילדה קטנה: "הייתי אז בת שש או שבע. בשעות אחר הצהריים שיחקתי בכדור בחניה של הבניין שבו גרנו, ולפתע פגע הכדור בשמשה של אחת המכוניות החונות וניפץ אותה. נבהלתי מאוד ובכיתי. תוך כדי בכי הבחנתי שאבי מביט בי מחלון ביתנו. קיוויתי שהוא יעשה משהו – שיכעס עלי, שינחם אותי, שיאמר משהו – טוב או רע, העיקר – שיאמר, אך למעשה הוא לא אמר אף מילה אחת על המקרה – לא אז ולא בפעם אחרת. עד עצם היום הזה לא שמעתי ממנו על המאורע שהוא היה עד לו". מאז עברו כעשרים שנה, אולם החסם התקשורתי שנוצר אז והתפתח בשל תופעות דומות שחזרו על עצמן – עדיין עומד בעינו. כאשר נשאלה האישה מדוע היא לא יזמה שיחה עם אביה על הנושא ולא העלתה אותו בהזדמנות כלשהי, היא השיבה שהיא לא הייתה מסוגלת לעשות זאת. לאחר מכן קיבלתי מן הרב הסבר על משמעותה המכרעת של התעלמות מעין זו ועל הבעיות הרגשיות העמוקות שהיא בהכרח גורמת. אמנם מקרה זה קיצוני, אך הוא ממחיש היטב את הנזק שבהתעלמות ואת השלכותיה.

אחד הדברים ההורסים ומשבשים את התקשורת הוא הביקורת השלילית. הכרתי מקרוב ילד, שכיום הוא רב חשוב, שבילדותו עבר טראומות וסיבוכים רגשיים והתקשה מאוד לשתף את הוריו במה שהציק לו. גם כאשר הוא ניסה לשתף את אביו, היה האב מחפש את הנקודה השלילית שבדברים וממהר להטיח בו ביקורת חריפה. כתוצאה מכך הסתגר הבן ונאלץ להתמודד לבד עם קשייו – דבר לא פשוט, לכל הדעות. דווקא בעת כישלון של הילד, חשוב עוד יותר לאפשר לו לפרוק מטענים ואז לעודד ולרומם אותו. ביקורת מנתקת קשרים ואילו הקשבה והשתתפות מחזקים את הקשר ומעודדים את התקשורת. ההורים צריכים להיות תומכים, ולא מאשימים ומבקרים. כאשר התקשורת עם ההורים מבוססת על דרישות וביקורת, היא פשוט נחסמת. מתכון בדוק לעידוד הפתיחות של הילד והתקשורת, הוא חיפוש כף זכות על הילד. כאשר ההורים משתדלים לראות את הטוב ולחפש את הזכות, גם כאשר הדבר קשה ביותר ונראה כי השלילה רבה, הרי עצם ההשתדלות ניכרת והיא מעודדת ערוצי תקשורת פתוחים, בריאים וטובים. יש לראות את הילד במבט חיובי כולל, ואף אם מעשיו ודעותיו אינם רצויים, הוא עצמו נשאר בעינינו 'ילד טוב'.

תמיכה בשעת קושי כאשר רואים בירור שיש לילד קושי, אין להתעלם ולעבור על כך בשתיקה. התעלמות ושתיקה משמעם ניתוק וסגירת ערוצי

- להצלחת אלעזר בן שמעון שבח
- להצלחת בתאל בת אילנה חלא
- להצלחת איטליה ליבי בת רחל
- להצלחת יוסף בן אפרים מעודה
- לזיווג הגון אדזה בת רבקה חפץ
- להצלחת אופירה בת זרה
- להצלחת חויה בת אופירה
- להצלחת תהילה בת אופירה
- להצלחת שמחה בת שושנה עוואד
- להצלחת בת שבע בת שושנה עוואד
- להצלחת לאה בת שושנה עוואד
- להצלחת מזל בת שושנה עוואד

הלכות שמירת הלשון

עם מארי חיים

עד לסוף החצר ואז תור!

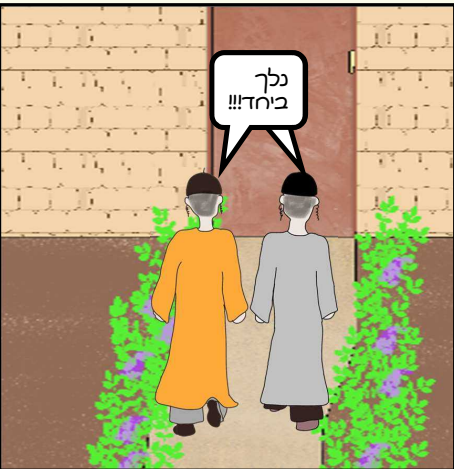
יותר מהר שמעון!!
איזה כסף!!

אוי... עצור רגע! עלינו בטעות על שתילי הריחן של סבא אפרים...

תמיד כסף לבוא לסבא וסבתא...

נלך ביחד!!!

יש כאן כלל בלשון הרע שאנו צריכים לשים לב אליו. מי שמספר גנות על הזולת ועל עצמו גם יחד, עובר על איסור לשון הרע. אפילו אם הקדים לספר על עצמו. למשל, אסור לי לבוא לסבא אפרים ולומר לו "אני ושמעון הרסנו את שתילי הריחן שלך"

אז נלך ביחד?

כעבור חמישה רגעים...

יא חיים! מה עושים עכשיו?!

סבא היקר!

באנו לבקש מחילה, הרסנו בלי כוונה כמה מעצי הריחן של סבא

מחול לכם, אנא היו זהירים יותר להבא!

תודה סבא

זכות הלימוד בכולל "פרי צדיק" לכל השותפים בתרומות לכל פעילויות העמותה ובכללים:
לע"נ הצדיק הרה"צ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל לע"נ ראובן אברהם בן אברהם לע"נ רחל בת שמש לע"נ זאב בן עליזה

ולהבדיל להצלחת כל עמ"י ובפרט הרה"ג ישראל אברג'ל הרה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל

להצלחתו בפרנסה אלידן בן רבקה

ותודה וברכה להנהלת בית הכנסת "לב חריש" ליאור אפרים אוראל אוחיון נתנאל ידקוני

כל הופעות שמורות למערכת "יחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב ממערכת העלון

מחייכים לעברו וצועקים "נקח אותך איתנו, רק אם תוכיח שאתה מתאמץ... נלמד אותך את כל תכסיסי הקרקס והריקוד והניגון רק אם תזיע..." ונחמם הזיע וביקול הדרך צפונה, זינק לעבר העגלה ובעודו מרחף באוויר, שמעתי זעקה נוראה שפילחה את צמרות העצים והחרידה אף את ציפורי היער נוגות המבט. "בני!!! בני!!! לאן אתה הולך?!?! צווחה איומה, שפילחה לדעתי שבעה רקיעים, ואם היה שמיני גם אותו היא היתה מנסרת. "עמדתי שם, איש זקן, שמרבית שנות חייו כבר מאחוריו, נרעד והלום. נחמן על עגלת הצוענים הרחק הרחק נבלע לו בחורשות הצאלון המאפירות באופק האוקראיני, ואמו האלמנה פוכרת אצבעות וממרת בבכי "בני... בני... לאן אתה הולך?!". "אינני יכול להחזיר לה את נחמן שלה. אינני יודע היכן היא נמצא, ואני תפילה שברחמי השם הוא עוד ישוב, אך אינני יכול להוציא מתוכי את המילים הצורבות הללו, שזועק הקב"ה לעברנו, לעבר כל אחד מאיתנו "בני... בני... לאן אתה הולך?". "כן יקירי, אחי בני קהילת ברדיצ'וב, כל יהודי עלול לעלות על עגלת הצוענים הפרטית שלו ולהיעלם הרחק מאבא שבשמים. לאו דווקא עם צוענים וערלים, הוא יכול להיות בעל תפילה, בעל צדקה, צורב מבריק, אבל עיניו ולבו נשואים להם אל הכבוד, אל המעמד, אל התפקיד, ואולי אפילו אל הממון שבצד עשייתו. זהו סוג של קרקס שגם יהודי מאמין עלול להישבות בקיסמו ולהיכשל במסע חייהם. אם פניו, ועיניו, ולבו של היהודי אינן נשואות כל הזמן אל אבא שבשמיים ורק אליו, אלא על אותם עניינים שוליים, הרי אלו כעין עבודה זרה שהוא עובד ומקטיר לה. וכל אותן דקות שעות ימים שבועות חודשים ושנים הקב"ה זועק לעברו "בני... בני... לאן אתה הולך?!!"

"אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, וכשאומרים קדיש על הלימוד ועונין אמן כראוי ככוונה, שמו יתברך ויתעלה מתקדש, וכביכול מנענע בראשו ואומר אוי לבנים שגלו מעל שולחן אביהם"

אנו עומדים בפתחו של חודש אלול - הזמן המסוגל ביותר בשנה לחזור אל אבא שבשמים ולהתקרב אליו. והחיבור הגדול ביותר והחזרה אל אבא זהו לימוד התורה הקדושה. לכן חשוב שנקפיד בזמן הזה להתחבר אל המקורות ולקבוע עיתים לתורה. שיהיה בכל מקום, בית מדרש שפתוח לכולם כל הזמן, שיהיה מקום חיבור לאבא שבשמים לכל יהודי ויהודי בכל עת שיחפוץ להתקרב לאבא שבשמים. ולומר לו אבא אני חוזר אליך...

"כולכם מכירים את האלמנה פנינה קובלסקי. יותר מעשור שהיא נותרה ללא משען ומשענת. "כן, אנחנו כאן בקהילתנו הקדושה, עושים ברוך השם ככל שידינו משגת כדי להמתיק את מרורי ותמרורי האלמנה והיתומים, למרות העניות והמחסור המכים בנו רבות בשנים. אך לא על השכול והעניות באתי לדבר. שכול הוא חשבון אלוקי, ועניות היא גזירתו יתברך. באתי לדבר על נחמן בן ה- 17, בכור בניו של המנוח, אשר לא עליכם ולא על אף אחד אחר, נטרפה עליו דעתו... ממש לבכות. זה הנער היקר עוד זכרונות טובים ויפים מפעפעים בקירבו, עת כילד פעוט נישא על כתפי אביו לבית הכנסת. נחמן זה הצעיר זכה להסתופף בצל קורת קומתו התמירה של אביו המנוח, ולספוג ממנו כמה שנים של יראה ותמימות. "זוכרני היטב כי לאחר מסע הלוויה אל מול הקבר התחוח נישא קולו הזך של היתום, "יתגדל ויתקדש", "בדרך חזרה אמרה לי האלמנה: "נחמן שלי ילד תמים ומתוק, והוא חכם וירא אלוקים. הרב שלו ואומר לי שהוא יהיה גדול בתורה, וזו נחמתי בעוניי". "כך האלמנה פנינה ניצבה, כגיבורת-חיל אל מול קשיי החיים, כדי להעמיד את בניה על יציבותם הרוחנית בסולם העולה בית אל-ואל שער השמים. אלא שללא הסבר, וללא הבנה מהיכן, נחמן בכור בניה ובחיר שאיפותיה, יום אחר בר-המצווה שלו, החל להשתנות לרעה. החלו עיניו לפזול אל הגויים הבזויים, הצוענים והנודדים העוסקים להם בקרקסאות ובריקודים שאין להם תכלית ואין להם פשר. "הפזילה של נחמן אל עבר הערלים היתה ידועה לאמו פנינה, והיא אזרה תעצומות נפש וכוחות גוף כדי למנוע ממנו לברוח מחלקת אלוקים הקטנה הפרושה בין הבקתה הדלה שלה על ציר בית המדרש, אל מבוא התלמוד-תורה בעירייתנו. הייתי בסוד העניינים, וודדתי, הנחיתי, ואף שוחחתי עם הנער שיחות על אמונה ועל קרבת אלוקים לי טוב. אך הוא צונן היה, זר ומנוכר, כאילו מקשיב, כאילו משתף פעולה, אך מחשבותיו ורעיונותיו הפליגו להן הרחק הרחק אל מעבר לאופק המשובש והעקום של הגרועים באומות העולם. "היום, לפנות ערב, יצאתי להתבודדות ביער הסמוך לעיירה, ושרכתי רגלי לעמק המוצל שבלב היער. והנה על הדרך הפתלתלה אני מבחין בעגלת צוענים נוסעת בזריזות, ואחריה במרצה שועט כסוס שוטף במלחמה, נחמן, מנסה להשיגה. "חכו לי, חכו לי" הוא צועק. לא מוותר. עוד צעד, ועוד אחד, והנה ידיו נוגעות במעקה העגלה, והצוענים

רפואה טבעית

מתכונים לעבור בשער, חלק ג'

רפואה באמונה

לו כל שכרו בעולם הזה ונפרעין ממנו לעולם הבא והיריעה קצרה מלהכיל. אם החיידקים לא מתעסקים עם מזונות כימיים אלו, למה שאנחנו נתעסק?!

כעת אספר מעשה שהיה. לפני כשש שנים שכרנו דירה באחד היישובים בארץ באזור ירושלים. ביתנו ישב על גבול היישוב שפנה אל הים, הנוף היה מפעים, הייתה לרשותנו גינה גדולה המיועדת לשתייה כאוות נפשנו, בקיצור פיתח חמד. מידי יום היו מופיעים בגינתנו הנחמדה שפני סלע שהגיחו מבין הים. מה לא שתלנו בגינה- נענע, תות שדה, לואיזה... את הכל הם אכלו לנו. להפתעתנו הרבה היה שם שיח אחד גדול מאד של נענע, שאליו הם לא התקרבו. תהינו על כך מאד איזה זמן עד שיום אחד הבנתי. בעל הבית, שגר מעלינו, כיוון את ניקוז המרפסת שלו אל אותו השיח. כמעט בכל יום היה נוהג לשתוף שם עם הרבה כלור והכל היה הולך לאן? לשורשיו של אותו שיח מסכן. השיח אמנם היה בהישרדות והצלח לשרוד יפה, אבל החומר הרעיל זורם בעורקיו ואותם שפני סלע ידעו זאת ולא נגעו בו! בעבר, שחינו יותר עם הטבע והמחזוריות שלו, גם החושים שלנו היו מחודדים עד כדי כך. כיום בעולם המתקדם, המרושת היטב, גלי קול מכל עבר, קרני לייזר, קרינה מייננת, תאורת לילה, פרסומות ושטיפות מוח, נוחות המביאה לעצלות, סמים המאושרים ע"י משרד הבריאות כתרופות, מזון "אל טבעי" התופס מקום חשוב בדמנו וגירויים אין סוף המנסים לפתות את חושינו, חושינו התכהו בעליית קרובות אנו מהלכים כסומא ההולך שפת הנהר בעניין כזה או אחר. אז מה הפתרון? להיות בקשר עם מומחה לאותו עניין, שאנו מאמינים שהוא שליח ישר וטוב. ואם אין אחד כזה בסביבתנו לא נותר לנו אלא ללמוד, לחקור, להשכיל ולדעת, "ולזה הייתה עצת העבד, שירמוז על מה שראוי שיעשה בזמן ההוא" (הנהגת הבריאות להרמב"ם, שער שני, ב). ומה טוב ומה נעים אם נזכה לשניהם וזה בדיוק מה שאנו עושים בזה הגיליון.

נתמקד היום בהבהרת עניין המזון האולטרא מעובד שהזכרנו במאמרים הקודמים. ישנם שני סוגים עיקריים של מזון המוגדר ככה. הסוג הראשון מגיע מפירוק והרכבה. כיום, בתעשיית המזון יודעים לקחת מזון מסוים לפרק אותו לגורמיו השונים "ולהרכיב אותו" מחדש. למשל, איך יתכן שיהיה חלב 1.5% שומן או 3% שומן או ללא שומן כלל? משום שפירוק אותו לחלבון, שומן, סוכר (לקטוז) ומים והרכיבו מחדש עם אחוז שומן נמוך יותר. כל תהליך הפירוק וההרכבה הזה נעשה ע"י חומרים כימיים. ועוד- צריך רק לייחל ולקוות שההרכבה מחדש נעשית ע"י מרכיבי החלב עצמם ולא ע"י "חלקי חילוף" כגון שומן ממקור אחר.. הסוג השני עובר מתקפה כימית מסיבית עד כי כל מה שנותר בו הוא מעין "אב הטומאה" ספוג בפורמלין (חומר שימור המשמש את גופות הנפטרים שתרמו גופם למדע), בפשטות הכוונה למזון חסר חיות שלא רק שאינו מועיל מבחינה בריאותית כלל אלא רב הנזק על התועלת ממנו. אם נתבונן במונח "רכיבים" שעל גביו, נראה רשימה ארוכה ביותר של רכיבים שללא תעודת כימאי מצטיין אין לנו שום סיכוי להבין מה הכניסו לשם. אנו רק יכולים לדעת דבר אחד משמעותי. התפקיד של חיידקים המצויים באוויר העולם לפרק כל חומר אורגני לחלקיקים, זהו המזון שלהם. למרבה הפלא, למזונות אלו יש מעין חסינות כנגדם, עד כי הם יכולים לשבת בין ימים רבים לחודשים ושנים על המדף או במקרר (ובפרט אם הם במצב היבש שלהם, אחרת פטריות שניזונות מלחות נדבקות בהם). ניקח למשל 'מנה חמה', אם נשניץ ברכיבים נבין שזו הצצה לפתחו של גיהנם, כלומר מדובר במנה חמה מאד, וכן נקניקיות, המבורגרים, שניצלס מצופים או צמחוניים מוכנים לאכילה, וכן עוגות הבית של היצר הרע ומיני המשקאות המוגזים שהם המומחים הגדולים בלרמות לנו את החושים ואפילו הלחם המתועש של ימינו, כן, הלחם הרך והעסיסי הזה- לבן או חום מה שתמצאו. אם נתבונן ברכיביו נבין היטב כי הלחם הזה זכה לעשירות, משום ששילמו

זמני תפילות בנוסח תימן ברחבי חריש

בית הכנסת
"עץ חיים" נוסח בלדי
גפן 17 בחניה

בית הכנסת
"שתילי זתים" נוסח שאמי
אלון 9 ביה"ס מעיין האמונה קומה 2

שיעור תורה לילדים
בשבת בשעה 12:30
בבית הספר מעיין האמונה
קומה 2 רחוב אלון 9
עם הרב וחמייס מסיקה שליט"א
פה מפיץ מרגליות
כולם מוזמנים

שיר השירים - 18:38
מנחה וקבלת שבת - 18:58
שחרית תיקון - 07:00
המהולל - 07:30

ערב שבת - פלג המנחה
שיר השירים - 17:20
מנחה וקבלת שבת - 17:50
תיקון והודו - 07:00
שחרית שבת - 07:30

תהילים לבנות
מידי שבת
בבית משי קטיעי
תאנה 16 דירה 2
בשעה 12:30

שיעור תורה בשבת קודש הלכות שבת מפי הרב יאיר שרפי - 15:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"
מנחה משותפת - 16:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"

תהילים לבנות
מידי שבת
בבית משי ג'נאח
גפן 17 קומת בנייה
בשעה 15:00

מתמאנה - 19:25
ערבית מוצ"ש - 19:55

תהילים לבנים נוסח ספרדי ביה"כ השאמי - 14:10	תהילים לבנות ביה"כ המרוקאי - 13:00	תהילים לבנים נוסח תימן ביה"כ השאמי - 13:10
--	---------------------------------------	---

שחרית בחול - 7:10 שני וחמישי 7:00 (מנין בלדי - גפן 17 בחניה)
מנחה וערבית - סמוך (מנין בלדי - גפן 17 בחניה)

פרטי חשבון לתרומות:
בנק לאומי (10)
סניף 954 מס' חשבון 7152226
| להעברה בבית: 054-6812981 |
לתרומות בהוראת קבע או
באמצעות כרטיס אשראי:
050-7540977
לפניות:
ר' יאיר שרפי 052-7166601
na0546812981@gmail.com

שיעור הדף היומי
בביה"כ הבלדי
גפן 17 בחניה
ע"י הרב דניאל אהרון
בשעה 20:30

ערבית מוצ"ש	מנחה	שחרית	שיעורי תורה	מנחה וקבלת שבת	שיר השירים	כתובת	בית הכנסת
10 דק לפני צאת שבת	17:00	07:15	הרב אסף טייב 16:00	בכניסת השבת	25 דק לפני כניסת שבת	אתרוג 5	דרכי אבות (בלדי)
15 דק לפני צאת שבת	17:00	07:00	רמב"ם הרב מנחם 16:00	בכניסת השבת	30 דק לפני כניסת שבת	כלנית 20 שכ' הפרחים	אמונה ודעת (נוסח תימן)
5 דק לפני צאת שבת	17:15	07:30	הרב ליאור ידעי 16:30	5 דק אחרי כניסת שבת	20 דק לפני כניסת שבת	אורן (חזון שמעון)	שיר חדש (בלדי)
10 דק לפני צאת שבת	17:00	07:30	הרב שאול יוסף 15:45	בכניסת השבת	20 דק לפני כניסת שבת	רימון 8 (כנפי רוח)	ויאמר ליעקב (שאמי)
10 דק לפני צאת שבת	17:00	08:00	הרב אברהם בן אסולין 17:30	בכניסת השבת	20 דק לפני כניסת שבת	מרגלית 5 (תלמי הדר)	תפארת בנים (נוסח תימן)

דרכי אבות חריש
לקראת הימים הנוראים הבעל"ט
אנו שמחים להודיע לציבור היקר
על פתיחת סדנת **תקיעת שופר**
בהדרכת הרב יהונתן אדואר שליט"א
ראש מכון "תרועת מלך"

לכל הדעות
לכל השיטות
למעשה להלכה ולמעשה

הסדנא מתקיים בבית הכנסת "דרכי אבות" רח' האתרוג 5, חריש
• יום חמישי י"א אלול (19.8 למינינם)
• ביום ראשון כ"א אלול (29.8 למינינם)

לו"ז הסדנא:
18:30 תפילת מנחה
19:00 התחלת הסדנא
22:00 תפילת ערבית

השתתפות חינם!
הטבה! ברכישת חוברת עיקרי הדינים
לבעל תוקע לנרשמים עד א' אלול

מיועד לתושבי העיר חריש והסביבה • מיועד למתחילים ולותיקים • רצוי להצטייד בשופרות
מספר המקומות מוגבל | לפרטים והרשמה: מר שמואל לוי 054-757-7907
ניתן לתרום ולהקדיש את הלימוד בסדנא לעילוי נשמת/רפואת בטל: 052-9219877

חוגריסא ובסדנא!

יום שישי
Yemen Bazaar
אתילאן לכאן

דרכי אבות חריש
בית הכנסת "דרכי אבות"
אתרוג 5, חריש

דוכני אוכל ושתייה
יודאיקה מוצרי
תכשיטים ביגוד אקססוריז

התכנים ההלכתיים נלקחו מהאתר יד מהרי"ץ - פורטל תורני למורשת יהדות תימן
באתר: yad@maharitz.coi - בו תמצאו תכנים רבים נוספים בענייני הלכה ומנהג

לק"י

עמותת אחוות אחים חריש
בנשיאות פוסק עדת תימן הגאון
מרן רבי יצחק רצאבי שליט"א

**בחסדי שמיים
ובזכות כל התורמים והמסייעים בגלוי ובסתור
כולל יום אברכים "פרי צדיק" לפי מנהגי עדת קודש תימן
נפתח השבוע בשעה טובה ומוצלחת
הכולל ממוקם בבית הכנסת "לב חריש"**

**לכולל הגיעו אברכים מצוינים
ועתידים להיות מורי הוראה חשובים בישראל**

תודה מיוחדת לאנשים היקרים והחשובים

לרב הקהילה הרב אריאל אליהו בן הרב שמואל אליהו רב העיר צפת

עו"ד מעודה יוסף ויוחאי פרג'י

על ההרתמות המהירה לדאוג לנו למקום תורה

ולחברי הנהלת בית הכנסת "לב חריש" (ליאור אפרים, אוראל אוחיון, נתנאל ירקוני)
על הכנסת האורחים הנפלאה, על החיבוק החם על הרצון להגדיל תורה ולהאדירה

תודה רבה לכולכם זכות לימוד התורה תעמוד לכם ולזרעכם לנצח נצחים א.כ.י.ר

גרסיקה ועיצוב: ציפי אהרון 0525953030